

padi so se izvršili med Le Boeufs in Ran-courtom zvečer in ponoči in so se večinoma že v našem ognju razbili. — Armada nemškega prestolonaslednika. Ogenj francoskih, v južnem delu Reimsa stoječih baterij na kraje za našo fronto bil je od nas odgovorjen in je bilo v odgovor mesto Reims obstreljavano. V pokrajini Maase nobeni posebni dogodki.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Ruska infanterija razvila je med Dünaburgom in jezerom Narocz veliko delovanje. Severno od Werchy vzeli smo brez lastnih izgub neko malo rusko moščiče na levem obrežju Stochoda. — Fronta nadvojvode Karla. V oddelku Tolgiesa pridobili so Rusi po večkratnem brezuspešnem napadu končno v posameznih oddelkih na ozemlju. Zapadno ceste prelaza Bodza smo izgubili Sirin; vzeli smo ga v naskoku nazaj. V oddelku od Campolunga ljuti artiljerijski boji. Zapadno od doline Tegulmi napravili so Rumuni tekotom popoldneva 6 brezuspešnih napadov. Južno-vzhodno od prelaza „Roter Turm“ šli so v pokrajini od Spini naši napadi ugodno naprej. **10 oficirjev in 1000 mož** ostalo je vjetih v naši roki. Tudi južno prelaza Vulkan smo napredovali.

Balkansko bojišče. Na obeh frontah je položaj nespremenjen.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 8. novembra. Uradno se danes razglašajo:

Vzhodno bojišče. Fronta nadvojvode Karla. Južno in južno-vzhodno od Szurduk-prelaza bili so rumunski napadi zavrnjeni. Pri Spini in južno-zapadno od Predeala potisnili smo sovražnika še bolj nazaj. Na obeh straneh Bodza-cesta smo zopet v lasti vseh svojih prejšnjih postojank. Severno-zapadno od Tölgyesa zamogli so Rusi zopet na prostoru pridobiti. Pri Tartarowu sestrelil je en avstro-ogrski letalec neki ruski Nieuport-dvokrovnik. — Fronta princa Leopolda. Nič novega.

Italijansko bojišče. Mir pred Gorico traja naprej. Na fronti Fleimstala bili so napadi posameznih italijanskih bataljonov v pokrajini Colbriconi in na postojanki Bocche zavrnjeni. Pri temu je padlo v naše roke **3 oficirji, 50 mož** in 2 strojni puški.

Južno-vzhodno bojišče. Nobeni posebni dogodki.

Namestnik generalštabnega šefa
pl. Höfer, fml.

Zračni boji.

K.-B. Dunaj, 8. novembra. Uradno se danes poroča:

Dogodki na morju.

Dne 7. novembra popoldne so sovražni letalci na mesta Rovigno, Parenzo in Città nuova bombe metali. Napravili niso niti najmanjše škode. Lastni naši letalci so se dvignili v zasledovanje. Eden od njih (vodja pomorski linijski lajtnant Drakotič) sestrelil je eno sovražno letalo, ki se je spustilo pri nekem na visokem morju se nahajajočem sovražnem torpednem čolnu doli. Ta je bil od naših letalcev z bombami napaden in se je oddaljil proti sovražnem obrežju. Na večer istega dneva metal je en sovražni letalec istotako brezuspešno bombe pri Umagu. Lastna naša pomorska letala obmetala so zvečer vojaške objekte od Vermegliana in Monfalcona z bombami in so se nepoškodovana vrnila.

Mornariško poveljstvo.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 8. novembra (W.-B.). Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Fronta prestolonaslednika Rupprechta. Severno Som-

me se čez dan bojvodelovanje ni razvilo preko zmernih mej. Ponočni angleški napadi med Le Sars in Guedecourtom izjalovili so se v našem ognju. Južno Somme napadli so Francozi na obeh straneh od Ablaincourta. Naše v južnem delu Ablaincourta naprej potisnjene postojanke šle so nazaj. Vas Bresoire je bila izgubljena. Na severnem krilu napada bil je sovražnik nazaj odbit. — Armada nemškega prestolonaslednika. Živahni artiljerijski boj v pokrajini Maase.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Nič novega. — Fronta nadvojvode Karla. Oddelk Tölgyes bil je tudi včeraj pozorišče živahnih bojov. Nasprotnik dosegel je nadaljne uspehe. Naprej od potoka Bodza bili so Rumunom v zadnjih dneh zavzeti deli naše visočinske postojanke zopet odvzeti. Na prelazu Tartar-Havas bili so sovražni napadi zavrnjeni. Uspeh v pokrajini od Spini se je zamogel naprej izkoristiti. Število vjetih se je povišalo.

Balkansko bojišče. Armada pl. Mackensen. Nobeni posebni dogodki. — Makedonska fronta. Sovražni napadi ob Cerni ostali so brezuspešni. Živahno artiljerijsko delovanje ob Belasici in fronti Strume.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Slovenski iredentizem.

V listu „Tiroler Soldatenzeitung“ čitamo pod tem naslovom zanimive članke, ki jih hočemo v povzdigo avstrijskega patriotizma tudi v našem listu ponatisniti. Članki so spisani od c. in k. avstr. oficirja v c. in k. rojaškem listu. Podatke v teh člankih smo mi svoj čas v „Štajercu“ že opetovano objavljali, ko smo se borili proti nedomovinskemu ščevanju gotovih vseslovenskih struj. Takrat, kakor danes pa naglašamo, da slovensko ljudstvo, hrabro in pošteno do kosti, zvesto avstrijsko in cesarju udano, ni krivo teh iredentističnih gonj in da se tudi ne sme obsojati zaradi brezdomovinstva posameznikov. Ljudstvu nima nikdo kaj očitati; voditelji pa so bili v tej vojni že dovolj ožigosani. Slovensko ljudstvo bo zdej gotovo izpoznalo, da smo bili mi njegovi pravi prijatelji, ker smo mu priporočali vedno zvesto avstrijsko mišljenje ter se borili proti „jugoslovanstvu“ političnih hujskačev. — Op. uredništva.

Iredenta v ožjem zmislu, to so na odtrganje laške Tirolske naperjena veleizdajalska stremiljenja, gredo do 50. let 19. stoletja nazaj. Med to razmeroma dolgo zgodovino so se niti politične in nacionalne intrige toliko zmešale, so se navdušenost in prostaštvo, narodno hrepenenje v notranjem monarhije in veleizdajstvo, agitacija in napačne odredbe vlade tako zmešali, da je marsikdaj težko, razkriti vzroke in učinke te zmesi.

Ako se hoče razumevati, kako nastane iredenta, se mora eno mlajših ogledati, na katerih v naši domovini žal ne primanjkuje. Vzemimo slovenski iredentizem, katerega delovanje je pričelo okoli leta 1880. Videli bomo, koliko slabe in zavožene volje, koliko umetnega napora in koliko milostnega dovoljenja je bilo potrebno, da se začetkoma mali ogenj vžge in pusti žareti, tako, da se pozneje — ko je le začetno stanje pretrajalo — v svetovni požar spremeni.

Nasproti slovenskemu prebivalstvu na Kranjskem so Nemci — razven v nemških jezikovnih otokih Kočevje in Belapeč — povsod znatno v manjšini; vendar pa so istotako domačini kakor Slovenci. Industrija in večji del veleposesti se nahajajo v nemških rokah in do 50. let je bila nemščina obvladajoči jezik na šolah. Slovenski jezik, za katerega se je s toliko sovraštvom borilo, se je moralo šele iznajdeti!

Z začetkom ustavnega časa prišlo je slovensko gibanje v tok. V 70. letih izgubili so Nemci večino v deželnem zboru, začetkom 80. let pa ljubljanski občinski svet. Narodnostna propaganda pričela je pod geslom, vladanje Nemcev se mora razbiti. Vsako državi sovražno gibanje v Avstriji je s tem geslom pričelo. Deloma, da služi kot povod, deloma iz instinkta sovraštva, ker so v resnici Nemci, ki so bili državo ustanovili

element, tudi vedno državno misel ohranili. Polagoma pa so stopili iz navideznega boja proti nemstvu stremiljenja za ločitev in boj proti državi vedno jasneje na dan.

Casopisi, društva in avtonomija so pospešujoči činitelji na tej poti.

Vodilna slovenska lista sta „Slovenec“, glasilo klerikalne stranke, in „Slovenski narod“, glasilo liberalcev. Kako sta delovala, se da označiti že na malih slučajih.

Knalu po odpravi Avstriji prijazne dinastije Obrenovič prišlo je slovensko-liberalno časopisje članke objavljati, ki so se pečali z razmerami na Srbskem in so jih kazali v rožnati luči; to je bilo leta 1903. Tri leta pozneje imenuje že „Slovenec“ srbskega obersta Vukasovića, ki je bil v Srbijo dezertirani avstrijski podčastnik in ki je takrat v belgrajskem oficirskem domu neko predavanje o Slovincih držal, „slovenskega konzula v Belgradu“ in se veseli radi njegovega uspešnega hrepenjenja, seznaniti Srbe s trpljenjem slovenskega naroda. In „Slovenski narod“ prinaša članke državi sovražne vsebine, katerih pisec je uslužbenec uradnega srbskega tiskovnega urada. To je bilo v času, ko je vladal med Srbijo in Avstrijo že colninski konflikt.

Leta 1908, ko so se poulični izgredi v Ljubljani vršili in je moral končno oddelek regimenta št. 27. na zbesnele množice, ki so vojaštvo napadle, streljati, organiziralo je slovensko časopisje blazno hujskarijo proti vojaštvu; komu je ta hujskarija v resnici veljala, izvira iz tega, da je še leta 1909 „Slovenec“ ob cesarjevem rojstnem dnevu le kratko notico prinesel: „Cesarjev rojstni dan se je na običajni način slavil“; dan popreje pa je pisal: „Danes zvečer bo neka godba sodelovala, katere sviranje nas nič ne briga“ medtem ko se je tri dni popreje v istem listu misel združenja Slovencev in Srbov slovila.

(Naprej prihodnjic.)

Najboljši uspeh!	Inzerati	Najmenjše cene!
	„Štajercu“	
	imajo vsled velike razširjenosti najboljši uspeh. Sprejemajo se: v Ptuj pri upravi lista; v Celju pri gosp. Fritz Rasch; v Mariboru pri g. Rud. Gaisser.	

Izpred sodišča.

Ruske ljubice.

Erfurt, oktobra. Kazenska sodnija v Erfurtu obsodila je ženo fabričnega direktorja iz Straußfurta zaradi ljubavnega razmerja z nekim ruskim vjetnikom na 6 mesecev ječe. Mlajša sestra te propale ženske je imela istotako z ruskimi vojnimi vjetniki opraviti. Odtegnila pa se je kazni s tem, da si je sama življenje vzela.

Zatajene zaloge žita.

Gradec, 6. novembra. Mlinar Franc Wisiak v Roßhofu zatajil je veliko množino žita, moke in otrobov. Sodnija ga je obsodila na dva meseca strogega zapora z enim trdim ležiščem na teden in na denarno globo 5000 kron.

Kako se živila draži.

Reka, oktobra 1916. Nekateri trgovci na Reki so 500 meterskih centov riža po 22 do 27 vinarjev na prekupčevalce prodali. Ko je prišlo blago v last neke firme v Pragi, šlo je že skozi toliko rok, da se je že 3 krome 5 vinarjev za en kilogram doseglo. Zdej

se je seveda oblast vmešala. Štiri teh prekupčevalcev je zamogla roka pravice zaslužiti in sodniji izročiti. Obsojeni so bili na en do tri mesece ječe in vsak na 3000 kron denarne globe.

Nepošteni najditelj.

Maribor, 7. novembra. 15-letni J. S., trg. učenec na Bregu pri Ptujem našel je denarnico s 314 kronami. Fant je denar obdržal. Pokradel je pa tudi trgovcu Kasimirju nekaj sardin in drugega blaga. Mladi malopridnež bil je od okrožne sodnije na dva meseca ječe obsojen. To so posledice slabe vzgoje in prevelike prostosti mladine!

Tuberkulozni vojaki.

Naš umrlí prestolonaslednik je izustil pomenljive besede, da je človek najdragocenejši kapital države. Resnico tega izreka občutimo prav posebno sedaj v vojski, ko smo izgubili toliko tega kapitala.

Koliko ljudi je uničilo orožje, koliko ljudi so ugrabile bolezni! Stara izkušnja, ki bo obveljala tudi v tej vojski, pravi, da pogine v vojni mnogo več ljudi vsled bolezni, kakor vsled ran. In prav tako resnično je, da bo po končani vojski mnogo več ljudi trpelo na posledicah bolezni, kakor na posledicah ran. Število vojnih invalidov nas plaši, še bolj pa nas plaši misel, kako naj jih preiskrbimo.

Delancemožni invalidi vendar ne morejo ostati prepuščeni sami sebi! Treba je, da zanje kaj storimo. Saj so tudi del dragocenega kapitala države. Tu je torej treba ravnati tako, kakor z drugim kapitalom, kadar postaja pičel. Stediti je treba in rešiti, kar se še rešiti da. Tudi pri najmanjših stvareh je treba varčevati. Če uporabimo to pravilo pri človeku, je torej treba, da ne štedimo le s polnovrednim, temveč tudi z manjvrednim človeškim kapitalom, manjvrednim vsled bolezni in ran. Podvzitati se moramo, da ga ohranimo in zopet napravimo za polnovrednega člana človeške družbe. Pri ranjenih to vsakdo uvideva in v resnici dela država in privatna blagovornost že od pričetka vojske sem na to, da postanejo invalidi te vrste v ortopedični bolnišnicah in invalidnih šolah zopet delazmožni in polnovredni ljudje.

Drugeče pa je pri invalidih vsled bolezni. V večini so sicer, vendar se pri njih ne pozna na prvi pogled, da je vojska vzrok njihove invalidnosti. Tudi tu je treba državi še mnogo storiti, pa tudi človeška družba mora pomagati.

Med boleznimi zopet je tuberkuloza, ki povzroča v vojski največjo škodo. Že v mirnih časih velja načelo, da je tuberkuloza kuga, ki zahteva več žrtve kakor jih je kedaj zahtevala kaka vojska. Od davnih časov sem pa je znano, da se tuberkuloza po navadi pojavlja med 18. in 35. letom in da nje razvoj pospešujejo napori in pomanjkanja. Teh pa je v vojski več kakor preveč. K temu še pride, da se v ljudski vojski, pri množstvenih pozivih, h katerim nas je prisilila premoča sovražnika, ni moglo tako strogo izbirati vojakov in da so torej mnogi odšli na bojno polje, ki so imeli kali bolezni že v sebi in pri katerih je potem tuberkuloza izbruhnila v vojski.

Za te moramo skrbeti, ko se vrnejo!

Zanje moramo zgraditi zdravilišča. Kajti tuberkuloza je ozdravljiva, če omogočimo bolnikom, da bivajo dalj časa v zdravilišču. Toda še drugi namen nas vdi pri ustanavljanju takih zdravilišč za bolne vojake. Znano nam je, da razširjuje tuberkulozo izključno le bacil tuberkuloz, ki se v velikih množicah razplodi v pljučih bolnikov in ki ga ti s svojimi izmečki povsodi razpršuje po zraku. Z zrakom ga vdihajo drugi zdravi odrasli ljudje, posebno otroci, ki se tako okužijo s to nevarno boleznijo. Vsak jetičnik, ki ga nastanimo v zdravilišču, izgubi svojo nevarnost kot razprševalec bacilov, dokler ne ozdravi ali saj dokler se ni navadil tako postopati s svojimi izmečki, da ti ne škodujejo več bližnjikom.

Na vsem mora torej biti ležanje na tem, da se za vračajoče se vojake čim prej zgradi zadostno število zdravilišč. Ko mine enkrat vojska, nas bo navdajalo s posebnim zadoščenjem, da bomo v Avstriji, ki je doslej gledala boja proti tuberkulozi zaostajala za drugimi državami, imeli primerno število zdravilišč za tuberkulozne, kajti sedaj za vojake zgrajena zdravilišča bodo potem kot javna zdravilišča služila vsemu prebivalstvu. S tem se bo zmanjšalo število smrtnih slučajev za tuberkulozo, ako bo namesto četrte naše države — kakor sedaj — umrla samo ena sedmina ali še manj in se bo podaljšala povprečna življenska doba v Avstriji.

Vse to lahko dosežemo, če se sedaj pohitimo z delom in če moralno in finančno podpiramo od naše vlade zasnovane naprave proti jetiki, ki jih ima izvesti „Avstrijska zveza za boj proti tuberkulozi“.

Dr. Crusius.

Razno.

Nepostavno „rekviriranje“. V zadnji številki smo objavili notico o tem vprašanju. Povedali smo, da se razni posamezni vojaki v zaledju, večinoma oficirske sluge potepajo po deželi in da „rekvirirajo“ na popolnoma nepostavni način pri nevednemu kmetijskemu prebivalstvu najrazličnejša življenska sred-

stva. Ker so danes na deželi večinoma le ženske doma, se takim ljudem seveda nikdo ne zoperstavi. Ženske se vstrašijo vojaške suknje. Vsled raznih odredb in razglasov in določil in prepovedi je kmetijsko ljudstvo itak dovolj zbegano. Na naš članek o tej stvari smo dobili od vseh strani priznanjevalna pisma in povsod se nam poroča od ednakih slučajih. Zato ponavljamo danes še enkrat, da posamezni oficirski sluga ali vojak sploh nima prav nobene postavne pravice do rekvizicije. Niti v sovražnikovi deželi ne sme posamezni vojak ničesar s silo, z grožnjami ali obljubami odvzeti. Mi smo popolnoma prepričani, da ravnotako vojaška kakor civilna oblast ne odobruje nastopanje takih posameznih vojakov, ki so seveda po našem mnenju večinoma od svojih „gospodinj“, od svoje „gnädige Frau“ na deželo poslani; posamezni vojaki kupujejo po „avtoriteti“ svoje uniforme tudi za nesramne prekupčevalce, za gostilničarje, branjevece in tudi zasebne ljudi. Prepričani smo torej, da nobena oblast tega počenja ne odobrava in da ga tudi noben pošteni varuh cesarske postave ne more zagovarjati. To so izrastki sedanjega časa, ki se jih pa mora v javnem listu ožigositi, da ljudstvo ne izgubi slehernega zaupanja v postavu. Seveda, oblast tudi ni vsemogočna, posebno zdaj ne, ko je večina njenih organov poklicana v vojno službo. Zato pa je po našem mnenju velpotrebno, da ljudstvo podpira oblast z vsemi močmi in ji pomaga, da se taki nepostavni izrastki iztrebijo. Kdor bi torej po deželi to ali ono življensko sredstvo v vojaški obleki ali pa v civilu kupoval in pri tem s praznimi besedami „rekviriral“, tega naj se vpraša po njegovi postavni legitimaciji. Najbolje pa je, da se pokliče najbližnjega orožnika ali pa župana, ki boče potem gotovo red napravil. Postava velja za vse in ravno sedaj v teh grozovitih časih, ko ljudstvo za domovino žrtvuje kri in zdravje in imetje, se ne sme izgubiti zaupanja do postave!

12 milijard vojnega kredita je dovolil zopet nemški državni zbor skoraj ednoglasno.

Angleški minister Grey o trajanju vojne.

„Vossische Zeitung“ poročala je pred kratkim: Angleški minister zunanjih zadev Grey se je izrazil napram nekemu nevtralnemu diplomatu: Angleška je v naporu svojih sil že prekoračila vrhunce. Stori-la je več, kakor vsaka njenih zaveznic (?). Vojna bo trajala največ še eno leto; tako dolgo mora vsaka evropska država biti pripravljena na obrambo svojih življenskih interesov. — Tako govori glavni povzročitelj svetovne vojne sir Edvard Grey. Vprašanje je le, če se bodejo zgodovinski dogodki res dali vpogniti pod voljo tega krvoločnega Angleža.

O to je hudo: ta aprevizacija! Ljubljanski „Delavec“ piše: Vsa spehana je pritekla služkinja pred neko vojno prodajalno v Ljubljani. Roke je imela vse močnatne, pa jo vpraša znanka: „Ali imaš toliko dela, da si tako upehana?“ Služkinja ji potoži: „Glej“, pravi, „zamesila sem ravno doma kruh, buhtelnov pa že nisem mogla več dokončati; kar sredi dela sem morala teči sem, da ne zamudim kruha“.

Pred kitajsko-japonsko vojno? V zadnjem času se je pričelo javno po časnikih razpravljati o preteči vojni nevarnosti med Kitajsko in Japonsko. List „Russkoje Slowo“ pravi, da je Japonska resno odločena, v najkrajšem času pričeti s sovražnostmi proti Kitajski. Pod pretvezo, da pripravlja v Mandžuriji zimske manevre, izvršuje japonsko armadno poveljstvo bajje mobilizacijo. Obenem je opozicija japonske vlade v Petersburgu, da pod temi okolnostmi ne more več prodajati Rusiji vojnega materiala, ker ga rabi sama. Tudi so dobile japonske paroplovne družbe obvestilo, da naj ne sprejemajo več nadaljnjih zasebnih naročil, ker bo menda vse japonsko trgovsko brodovje rekvirirano v vojne namene. Te novice so pač jako razburljive za Rusijo in za vse naše sovražnike. Začetkom svetovne vojne se je Japonska na priliznjeno-izdajalski način pridružila našim nasprotnikom. Zdaj,

ko vidi, da so naši sovražniki v hudih skripicah, dela Japonska svoje lastne „kšefte“ in hoče pogoltniti najmastnejše kose kitajskega velikana. Lepo to ni, ampak zdravo! Krivoki izdajalci Japonci so pač dobri učenci Angležev in jih skoraj še prekosijo. Za nas je ta položaj seveda jako ugoden in se prav iz srca veselimo, da čutijo i naši sovražniki propalost izdajalstva!

Igralka tatvine obdolžena. Gospej Vidosovi Govedarici iz Mostarja bilo je, ko se je iz Celja v Zidanmost peljala, 6 parov novih čevljev, nekaj ženske obleke in perila, kar je imela vse v neki škatli shranjeno, iz vagona ukraden. Sumi se, da je izvršila to tatvino zdaj na Laškem stanujoča gledališka igralka Ana Suchanek iz Hrvaške; ona se je namreč v istem oddelku kakor obkradena peljala in je drugi dan hotela na Laškem čevlje po smešno nizki ceni prodati. Orožniki so jo aretirali in okrožni sodniji v Celju izročili.

Veliki požar. V strojni hiši c. k. državne železnice v Müllneru pri Beljaku na Koroškem izbruhnil je ogenj, ki je vso poslopje vpepelil, tako da ima železnica za 110.000 kron škode. Komisija, ki je požarišče pregledala, je opazila, da je zmanjkalo nekaj transmisijskih jermenov. Sodi se, da je nekdo ta jermena ukradel in potem kočjo zažgal. Obdolžuje se tega zločina nekega strojnika Friderika Pacher, ki so ga orožniki zaprli.

Pazite na deco! V Zveinu na Koroškem padel je 3-letni sinček neke dekle, ki je medtem na polju delala, v gnojnišnico, katera ni imela ograje. Neki hlapec je videl pozneje otrokovo roko; potegnil je otroka iz gnojnice, ali bil je že mrtev.

Železnika nesreča. „Klagenfurter Ztg.“ poroča: Na doslej nedognani način skočilo je pri Lipi na Koroškem več vozov iz tira. Vlakovodja Jožef Hubmann padel je iz voza in pod vlak; odtrgalo mu je obe roki, tako, da je kratko nato umrl.

Zasebni vojno-poštni paketi se smejo naslednje pošiljati le na sledeče vojno-poštne urade in numerirane etapne poštne urade: št. 5, 5/III, 9, 11, 13, 14, 19, 19/II, 20, 20/V, 24, 26, 33, 35, 37, 38, 40, 42, 44, 47, 49, 51, 53, 55, 60, 63, 66, 68, 69, 76, 77, 79, 84, 85, 88, 90, 91, 92, 94, 95, 102, 103, 105, 107, 109, 110, 111, 113, 120, 125, 127, 128, 131, 133, 136, 137, 138, 144, 145, 146, 147, 148, 150, 153, 155, 165, 167, 168, 175, 176, 177, 178, 180, 181, 183, 184, 185, 188, 189, 190, 191, 195, 195/II, 195/III, 200, 203, 207, 209, 212, 215, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 229, 230, 232, 235, 237, 239, 240, 250, 252, 255, 256, 258, 259, 260, 262, 263, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 282, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 302, 303, 304, 306, 307, 312, 315, 316, 317, 318, 319, 324, 332, 334, 335, 336, 338, 339, 340, 352, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 364, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 381, 382, 383, 385, 386, 387, 388, 388/II, 388/III, 389, 390, 371, 392, 393, 395, 396, 398, 399, 400, 400/II, 400/III, 401, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 412, 418, 419, 420, 421, 426, 428, 444, 444/II, 444/III, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 600, 602, 605, 607, 608, 609, 611, 612, 613, 630.

Grozna smrt slepega. V sv. Krištofu pri Celju stanujoči slepi rudar Miha Kranjc prišel je na progi v bližini Hrastnika pod brzovlak, ki mu je glavo popolnoma razbil in od trupa ločil, istotako pa desno roko in nogo odtrgal. Njegov spremljevalec in vnuk Johan Kranjc bil je tudi precej poškodovan.

Izvršena smrtna obsodba. V Sarajevu vršila se je dne 30. oktobra pred trdnjavske kot vojnim sodiščem prekosodna razprava zoper kmetovalca Pavla Vujičić iz okraja Foča zaradi zločina veleizdajstva po § 334c v. k. p. Obtoženec je bil po § 444 v. k. p. na smrt na vislicah obsojen. Po potrdilu sodbe po c. in k. trdnjavskemu poveljniku bil je obtoženec drugi dan na dvorišču garnizijske sodnije od krvnika Seyfrieda obešen.